

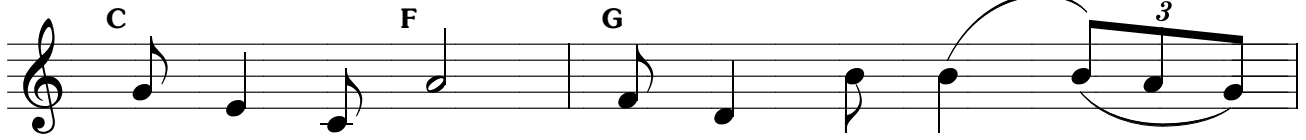
Đường Chiều

Liên Bình Định

Đường chiều, đường chiều hiu hắt nắng vương
theo mây bay lang thang phiêu du bỗng bẽnh, buồn tê tái khôn
ngươi! Lối cũ năm xưa con sông xanh trôi quanh, đẹp
màu hàng phượng thắm bên đường. Chiều
nay, mình tôi lê bước, gió heo mây buốt giá tim cô miên man bồi
hồi tìm lại hương tóc xưa. Chốn
cũ năm nào... ta bên nhau tìm yêu với vợ... hẹn ước chung
đường. Đường chiều xưa mát bóng tre

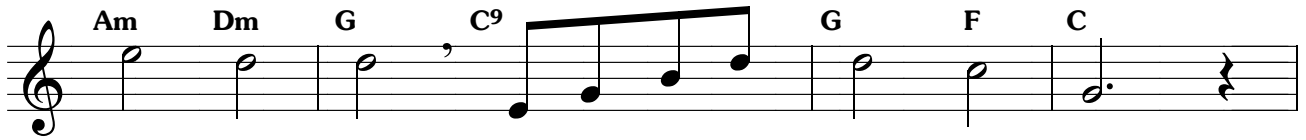
xanh, Đường chiều em nón lá nghiêng vành,

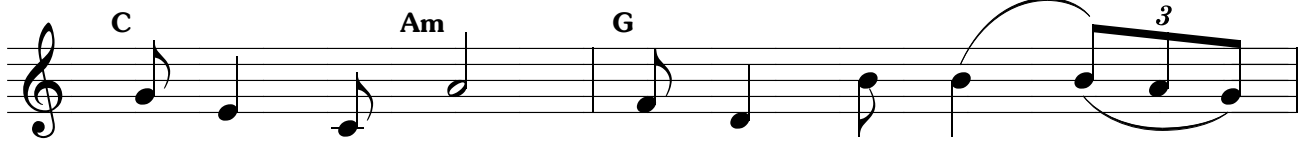
thẹn thùng nhìn nhau, tóc thề lóng lánh, dáng em

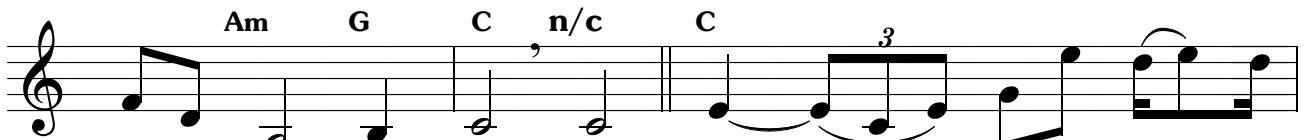
như mây chiều nhẹ bay, tơ vương. Đường chiều nay vắng

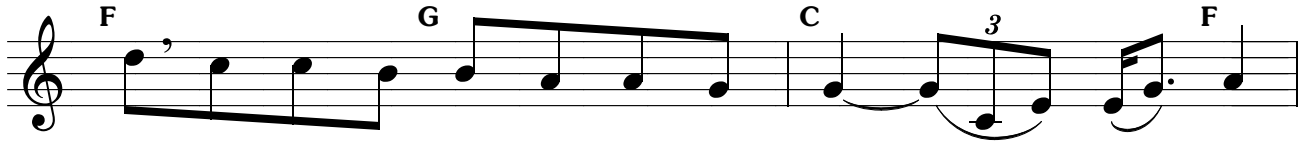
bóng cô thôn, đường chiều nay vắng tiếng kinh chiều.

đâu rồi người em mượt mà sắc thắm, mắt môi

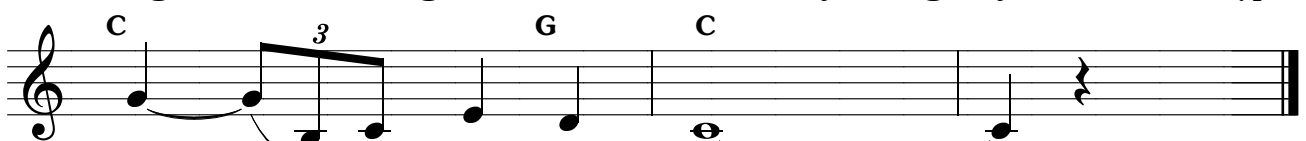
em hoa quỳnh hương thơm. Đường chiều, còn đâu hình bóng cũ trong

mơ..! Bến cũ, sông xưa, Áo trắng học trò... còn đâu nữa vấn

vương!? Dáng liễu năm nào... tay trong tay bên nhau đẹp

tình... còn đâu nữa... đôi mình!??